

En dan nu... muziek!

Music makes the world go 'round. Ook in Bussum. Dit nummer van *Bussums Historisch Tijdschrift* is aan muziek gewijd. Wat een muzikaal dorp blijken we toch te zijn. Bussum was de afgelopen 150 jaar op muzikaal gebied echt van alle markten thuis. Al vlak na de aanleg van de spoorweg in 1874 begon het muziekleven hier te bloeien. Omstreeks 1880 was er al een koor dat een paar jaar later toetrad tot de Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst. Als een van de weinige koren in ons land kreeg het een eigen orkest. Marcus van der Heide schetst de geschiedenis van het koor aan de hand van zijn dirigenten.

Niet veel later, in 1881, ontstond hier de eerste harmonie, Crescendo. Heel wat Bussumers hebben daar muziek leren maken en niet zonder succes, want Crescendo behaalde al snel prijzen op concoursen en zou op den duur doordringen tot de eredivisie van de harmoniewereld, de Vaandelklasse. Decennialang gaf Crescendo in de zomer concerten in de muziektent op de Brink. De harmonie trad ook op bij allerlei andere evenementen – er werd wel gezegd dat er in Bussum geen kip geslacht kon worden zonder dat Crescendo erbij was. Lees hierover meer in het artikel van Nol Verhagen, dat ook de katholieke tegenhanger van Crescendo, St. Joseph, en de ongemeen succesvolle jeugdband Vijos behandelt.

Eric Bor schrijft de geschiedenis van de lichte muziek in ons dorp, van de dansorkestjes in de kroegen en de cafés in de 19de eeuw tot de popconcerten in de jaren zeventig en later. Maar hij schrijft ook over de kamermuziek in Bussum, waarbij zowel aan het begin als aan het eind de

Tindalvilla aan de Nieuwe 's Gravelandseweg een belangrijke rol speelde.

Nationale bekendheid kregen de Bussumse koren Pro Musica en Sweet Sixteen, beide onder leiding van Lex Karsemeijer, die nauwe banden had met de omroepwereld, meer in het bijzonder met de NCRV. Pro Musica en Sweet Sixteen traden dan ook voortdurend op voor de NCRV-radio, en later ook voor de televisie. *BHT* spoorde een voormalige Sweet Sixteener op, die herinnering ophaalt aan haar tijd bij het koor in de jaren zestig.

Internationale bekendheid was en is weggelegd voor Bussums beroemdste musicus van dit moment, Ton Koopman, die met enkele anderen aan de wieg stond van een nieuwe interpretatie van het werk van Johan Sebastian Bach en zijn tijdgenoten, een interpretatie die teruggaat naar de wortels van de barokmuziek. Een andere beroemde Bussumse musicus, Hans Roelofsen, schrijft over hem.

Niet wereldberoemd, maar wel in Bussum en Naarden, waren Jan, Herman en Gerard Nieland. Drie muzikale broers, geboren in Amsterdam, maar rond de Tweede Wereldoorlog in onze contreien neergestreken. Jan Schippers schetst het familieportret.

En dan is er nog een goed bewaard muzikaal geheim, dat van de Bussumse draaiorgelbouwers Pluer. Eric Bor interviewde de laatste telg van dit muzikale geslacht.

Al met al een indrukwekkende staalkaart van muzikale stijlen en smaken die in ons dorp te horen en te genieten waren.

De redactie